

Brussel, 8.3.2019
COM(2019) 108 final

2019/0058 (NLE)

Voorstel voor een

BESLUIT VAN DE RAAD

**betreffende het standpunt dat namens de Europese Unie moet worden ingenomen in de
jaarlijkse conferentie van de partijen bij het Verdrag voor de instandhouding en het
beheer van de koolvisbestanden in het centrale gedeelte van de Beringzee en tot
intrekking van Besluit 9782/17**

TOELICHTING

1. ONDERWERP VAN HET VOORSTEL

Dit voorstel betreft een besluit tot vaststelling van het standpunt dat namens de Unie moet worden ingenomen in de jaarlijkse conferentie van de partijen bij het Verdrag voor de instandhouding en het beheer van de koolvisbestanden in het centrale gedeelte van de Beringzee voor de periode 2019-2023 in verband met de beoogde vaststelling van instandhoudings- en beheersmaatregelen.

2. ACHTERGROND VAN HET VOORSTEL

2.1. Verdrag voor de instandhouding en het beheer van de koolvisbestanden in het centrale gedeelte van de Beringzee

Het Verdrag voor de instandhouding en het beheer van de koolvisbestanden in het centrale gedeelte van de Beringzee (hierna het "Verdrag voor de Beringzee" genoemd) is erop gericht, door de jaarlijkse conferentie van de partijen bij het verdrag, te zorgen voor de instandhouding op lange termijn en het duurzame gebruik van de koolvisbestanden in het verdragsgebied. Het verdrag is op 8 december 1995 in werking getreden.

De Republiek Polen is verdragsluitende partij bij het Verdrag voor de Beringzee. De Unie is geen partij bij het verdrag. Overeenkomstig artikel 6, lid 9, van de Toetredingsakte¹ worden visserijovereenkomsten die lidstaten met niet-EU-landen hebben gesloten, beheerd door de Unie, die de in het kader van die overeenkomsten vastgestelde besluiten dient uit te voeren.

Bij Besluit 7277/16 van de Raad van 11 april 2016 heeft de Raad Polen gemachtigd om, in het belang van de Unie, te onderhandelen over een wijziging van het Verdrag voor de Beringzee waardoor de Unie verdragsluitende partij bij dit verdrag zou kunnen worden. Dat mandaat wordt momenteel ten uitvoer gelegd. Er wordt van uitgegaan dat Polen zijn lidmaatschap van het verdrag zal opzeggen wanneer de Unie als volwaardige verdragsluitende partij wordt aanvaard.

2.2. De jaarlijkse conferentie van de partijen

De jaarlijkse conferentie van de partijen is het bij het Verdrag voor de Beringzee opgerichte lichaam dat verantwoordelijk is voor het beheer en de instandhouding van koolvisbestanden in het verdragsgebied. Zij stelt instandhoudings- en beheersmaatregelen vast om de instandhouding op lange termijn en het duurzame gebruik van de onder haar bevoegdheid vallende visbestanden te waarborgen.

Als lid van de jaarlijkse conferentie van de partijen heeft Polen inspraak en stemrecht. Aangezien de Unie geen partij bij het Verdrag voor de Beringzee is, wordt zij in de jaarlijkse conferentie van de partijen vertegenwoordigd door Polen. De besluiten van de jaarlijkse conferentie van de partijen worden doorgaans bij consensus genomen.

2.3. Besluiten van de jaarlijkse conferentie van de partijen

De jaarlijkse conferentie van de partijen heeft de bevoegdheid om maatregelen voor de onder haar bevoegdheid vallende visserijen vast te stellen, die bindend zijn voor de verdragsluitende partijen.

¹

Akte betreffende de toetredingsvoorwaarden voor de Tsjechische Republiek, de Republiek Estland, de Republiek Cyprus, de Republiek Letland, de Republiek Litouwen, de Republiek Hongarije, de Republiek Malta, de Republiek Polen, de Republiek Slovenië en de Slowaakse Republiek en de aanpassing van de Verdragen waarop de Europese Unie is gegrond (PB L 236 van 23.9.2003, blz. 33).

De door de verdragsluitende partijen overeengekomen maatregelen treden in werking onmiddellijk nadat de verdragsluitende partijen ervan in kennis zijn gesteld.

3. STANDPUNT DAT NAMENS DE UNIE MOET WORDEN INGENOMEN

Het standpunt dat namens de Unie moet worden ingenomen in de jaarlijkse vergaderingen van de regionale organisaties voor visserijbeheer (ROVB's), wordt momenteel bepaald volgens een tweeledige aanpak. In een besluit van de Raad worden de beginselen en beleidslijnen voor het standpunt van de Unie voor meerdere jaren vastgelegd, waarna het standpunt ieder jaar vóór de vergadering wordt aangepast via non-papers van de Commissie, die in de groep van de Raad worden besproken.

Voor de jaarlijkse conferentie van de partijen is deze benadering ten uitvoer gelegd bij Besluit 9782/17 van de Raad van 30 mei 2017, waarin het standpunt van de Unie in het kader van het Verdrag voor de Beringzee voor de periode 2017-2021 wordt uiteengezet. Het besluit bevat algemene beginselen en beleidslijnen, maar houdt ook zo veel mogelijk rekening met de specifieke kenmerken van het Verdrag voor de Beringzee. Op verzoek van de lidstaten is bovendien de standaardprocedure voor de jaarlijkse vaststelling van het standpunt van de Unie erin opgenomen.

Besluit 9782/17 voorziet niet in een herziening van het standpunt van de Unie in de jaarlijkse conferentie van de partijen vóór de jaarlijkse vergadering van 2022. De overgrote meerderheid van de besluiten van de Raad betreffende de standpunten van de Unie in de verschillende ROVB's waarbij zij partij is, moeten echter vóór de jaarlijkse vergaderingen van 2019 van die ROVB's worden herzien. Om te zorgen voor samenhang tussen de standpunten van de Unie in alle ROVB's en om de herzieningsprocedures te laten samenvallen, is het bijgevolg passend om de herziening van het standpunt van de Unie in de jaarlijkse conferentie van de partijen voor de periode 2019-2023 naar voren te schuiven en Besluit 9782/17 te vervangen.

In Besluit 9782/17 zijn de beginselen en beleidslijnen van het nieuwe gemeenschappelijk visserijbeleid (GVB), als vastgelegd in Verordening (EU) nr. 1380/2013 van het Europees Parlement en de Raad², verwerkt, met inachtneming van de doelstellingen die zijn vastgesteld in de mededeling van de Commissie inzake de externe dimensie van het GVB³. Voorts is het standpunt van de Unie aangepast aan het Verdrag van Lissabon.

De huidige herziening houdt, in verband met de gevolgen van de visserij, rekening met de Mededeling van de Commissie aan het Europees Parlement, de Raad, het Europees Economisch en Sociaal Comité en het Comité van de Regio's inzake "*Een Europese strategie voor kunststoffen in een circulaire economie*"⁴, de gezamenlijke mededeling van de hoge vertegenwoordiger van de Unie voor buitenlandse zaken en veiligheidsbeleid en de Europese Commissie inzake "*Internationale oceaangovernance: een agenda voor de toekomst van onze oceanen*"⁵ en de conclusies van de Raad over die gezamenlijke mededeling⁶.

² Verordening (EU) nr. 1380/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 11 december 2013 inzake het gemeenschappelijk visserijbeleid, tot wijziging van Verordeningen (EG) nr. 1954/2003 en (EG) nr. 1224/2009 van de Raad en tot intrekking van Verordeningen (EG) nr. 2371/2002 en (EG) nr. 639/2004 van de Raad en Besluit 2004/585/EG van de Raad (PB L 354 van 28.12.2013, blz. 22).

³ COM(2011) 424 van 13.7.2011.

⁴ COM(2018) 28 final van 16.1.2018.

⁵ JOIN(2016) 49 final van 10.11.2016.

⁶ 7348/1/17 REV 1 van 24.3.2017.

4. RECHTSGRONDSLAG

4.1. Procedurele rechtsgrondslag

4.1.1. Beginselen

Artikel 218, lid 9, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU) voorziet in de vaststelling van besluiten tot bepaling van "de standpunten die namens de Unie worden ingenomen in een krachtens een overeenkomst opgericht lichaam, wanneer dit lichaam handelingen met rechtsgevolgen vaststelt, met uitzondering van handelingen tot aanvulling of wijziging van het institutionele kader van de overeenkomst".

"Handelingen met rechtsgevolgen" omvatten handelingen die rechtsgevolgen hebben uit hoofde van de regels van het internationaal recht die van toepassing zijn op het betrokken lichaam, en instrumenten die niet bindend zijn op grond van het internationaal recht, maar "beslissende invloed [hebben] op de inhoud van de regelgeving die de wetgever van de Unie vaststelt"⁷.

4.1.2. Toepassing op het onderhavige geval

De jaarlijkse conferentie van de partijen is een lichaam dat is opgericht krachtens een overeenkomst, namelijk het Verdrag voor de Beringzee.

De door de jaarlijkse conferentie van de partijen vast te stellen handelingen zijn handelingen met rechtsgevolgen. De beoogde handelingen zijn overeenkomstig het Verdrag voor de Beringzee bindend uit hoofde van het internationaal recht en kunnen beslissende invloed hebben op de inhoud van de EU-regelgeving, waaronder:

- Verordening (EG) nr. 1005/2008 van de Raad houdende de totstandbrenging van een communautair systeem om illegale, ongemelde en ongereguleerde visserij te voorkomen, tegen te gaan en te beëindigen⁸;
- Verordening (EG) nr. 1224/2009 van de Raad tot vaststelling van een communautaire controleregeling die de naleving van de regels van het gemeenschappelijk visserijbeleid moet garanderen⁹; en
- Verordening (EU) 2017/2403 van het Europees Parlement en de Raad van 12 december 2017 inzake het duurzame beheer van externe vissersvloten¹⁰.

De beoogde handelingen strekken niet tot aanvulling of wijziging van het institutionele kader van het Verdrag voor de Beringzee.

De procedurele rechtsgrondslag voor het voorgestelde besluit is derhalve artikel 218, lid 9, VWEU.

4.2. Materiële rechtsgrondslag

4.2.1. Beginselen

De materiële rechtsgrondslag voor een overeenkomstig artikel 218, lid 9, VWEU te nemen besluit wordt in de eerste plaats bepaald door de doelstelling en de inhoud van de beoogde handeling ten aanzien waarvan namens de Unie een standpunt wordt ingenomen. Wanneer die handeling een tweeledige doelstelling heeft of bestaat uit twee componenten, waarvan er een kan worden gezien als hoofddoelstelling of overwegende component, terwijl de andere

⁷ Arrest van het Hof van 7 oktober 2014, *Bondsrepubliek Duitsland tegen Raad van de Europese Unie*, C-399/12, ECLI:EU:C:2014:2258, punten 61 tot en met 64.

⁸ PB L 286 van 29.10.2008, blz. 1.

⁹ PB L 343 van 22.12.2009, blz. 1.

¹⁰ PB L 347 van 28.12.2017, blz. 81.

doelstelling of de andere component slechts ondergeschikt is, moet het overeenkomstig artikel 218, lid 9, VWEU te nemen besluit op één materiële rechtsgrondslag worden gebaseerd, namelijk die welke vereist is gelet op de hoofddoelstelling of de overwegende component.

4.2.2. Toepassing op het onderhavige geval

De hoofddoelstelling en de inhoud van de beoogde handeling hebben betrekking op de visserij. Verordening (EU) nr. 1380/2013 vormt de rechtsgrondslag voor de beginselen die in dit standpunt moeten worden weerspiegeld.

De materiële rechtsgrondslag voor het voorgestelde besluit is derhalve artikel 43, lid 2, VWEU. Dit besluit vervangt Besluit 9782/17.

4.3. Conclusie

De rechtsgrondslag voor het voorgestelde besluit is artikel 43, lid 2, VWEU, in samenhang met artikel 218, lid 9, VWEU.

Voorstel voor een

BESLUIT VAN DE RAAD

betreffende het standpunt dat namens de Europese Unie moet worden ingenomen in de jaarlijkse conferentie van de partijen bij het Verdrag voor de instandhouding en het beheer van de koolvisbestanden in het centrale gedeelte van de Beringzee en tot intrekking van Besluit 9782/17

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, en met name artikel 43, lid 2, in samenhang met artikel 218, lid 9,

Gezien het voorstel van de Europese Commissie,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) De Republiek Polen is verdragsluitende partij bij het Verdrag voor de instandhouding en het beheer van de koolvisbestanden in het centrale gedeelte van de Beringzee (hierna het "Verdrag voor de Beringzee" genoemd). De Unie is geen partij bij dat verdrag. Overeenkomstig artikel 6, lid 9, van de Toetredingsakte¹¹ worden visserijovereenkomsten die lidstaten met derde landen hebben gesloten, beheerd door de Unie, die de in het kader van het Verdrag voor de Beringzee vastgestelde besluiten dient uit te voeren.
- (2) Bij Besluit 7277/16 van de Raad van 11 april 2016 heeft de Raad de Republiek Polen gemachtigd om, in het belang van de Unie, te onderhandelen over een wijziging van het Verdrag voor de Beringzee waardoor de Unie verdragsluitende partij bij dit verdrag zou kunnen worden. Dat mandaat wordt momenteel ten uitvoer gelegd. Er wordt van uitgegaan dat de Republiek Polen haar lidmaatschap van het verdrag zal opzeggen wanneer de Unie als volwaardige verdragsluitende partij bij het Verdrag voor de Beringzee wordt aanvaard.
- (3) De jaarlijkse conferentie van de partijen bij het Verdrag voor de Beringzee (hierna "de jaarlijkse conferentie van de partijen" genoemd) is verantwoordelijk voor het beheer en de instandhouding van koolvisbestanden in het betreffende verdragsgebied. Dergelijke maatregelen kunnen voor de Unie bindend worden.
- (4) In Verordening (EU) nr. 1380/2013 van het Europees Parlement en de Raad¹² is bepaald dat de Unie er borg voor moet staan dat de activiteiten in het kader van de visserij en de aquacultuur uit ecologisch oogpunt duurzaam op lange termijn zijn en worden beheerd op een manier die strookt met de doelstellingen voordelen te

¹¹ Akte betreffende de toetredingsvoorwaarden voor de Tsjechische Republiek, de Republiek Estland, de Republiek Cyprus, de Republiek Letland, de Republiek Litouwen, de Republiek Hongarije, de Republiek Malta, de Republiek Polen, de Republiek Slovenië en de Slowaakse Republiek en de aanpassing van de Verdragen waarop de Europese Unie is gegrond (PB L 236 van 23.9.2003, blz. 33).

¹² Verordening (EU) nr. 1380/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 11 december 2013 inzake het gemeenschappelijk visserijbeleid, tot wijziging van Verordeningen (EG) nr. 1954/2003 en (EG) nr. 1224/2009 van de Raad en tot intrekking van Verordeningen (EG) nr. 2371/2002 en (EG) nr. 639/2004 van de Raad en Besluit 2004/585/EG van de Raad (PB L 354 van 28.12.2013, blz. 22).

realiseren op economisch en sociaal gebied en op het gebied van werkgelegenheid, alsmede bij te dragen tot de beschikbaarheid van voedselvoorraden. In die verordening is eveneens bepaald dat de Unie de voorzorgsbenadering moet toepassen op het visserijbeheer en ernaar moet streven dat de levende biologische rijkdommen van de zee zo worden geëxploiteerd dat de populaties van de gevangen soorten boven een niveau worden gebracht en gehouden dat de maximale duurzame opbrengst kan opleveren. Voorts is ook bepaald dat de Unie maatregelen moet nemen inzake beheer en instandhouding die gebaseerd zijn op het best beschikbare wetenschappelijke advies; actief steun moet verlenen aan de ontwikkeling van wetenschappelijke kennis en wetenschappelijk advies; teruggooi geleidelijk moet uitbannen; en vangstmethoden moet bevorderen die bijdragen tot selectievere visserij, tot het zo veel mogelijk voorkomen en beperken van ongewenste vangsten, en tot visserij met een lage impact op het mariene ecosysteem en de visbestanden. Daarnaast is in Verordening (EU) nr. 1380/2013 specifiek bepaald dat de Unie deze doelstellingen en beginselen moet toepassen in het kader van haar externe visserijbetrekkingen.

- (5) Overeenkomstig de gezamenlijke mededeling van de hoge vertegenwoordiger van de Unie voor buitenlandse zaken en veiligheidsbeleid en de Europese Commissie inzake *"Internationale oceaangovernance: een agenda voor de toekomst van onze oceanen"*¹³ en de conclusies van de Raad over die gezamenlijke mededeling¹⁴ speelt de bevordering van maatregelen die de doeltreffendheid van de regionale organisaties voor visserijbeheer (ROVB's) moeten ondersteunen en versterken, en in voorkomend geval de governance ervan moeten verbeteren, een centrale rol in het optreden van de Unie in deze fora.
- (6) In de Mededeling van de Commissie aan het Europees Parlement, de Raad, het Europees Economisch en Sociaal Comité en het Comité van de Regio's inzake *"Een Europese strategie voor kunststoffen in een circulaire economie"*¹⁵ wordt verwezen naar specifieke maatregelen om kunststofverontreiniging en zwerfvuil op zee tegen te gaan, evenals het verlies of het achterlaten van vistuig op zee.
- (7) Het is passend het standpunt te bepalen dat namens de Unie moet worden ingenomen in de jaarlijkse conferentie van de partijen voor de periode 2019-2023, aangezien de door die conferentie vastgestelde instandhoudings- en handhavingsmaatregelen bindend zullen zijn voor de Unie en een beslissende invloed kunnen hebben op de inhoud van het recht van de Unie, met name Verordening (EG) nr. 1005/2008 van de

¹³ JOIN(2016) 49 final van 10.11.2016.

¹⁴ 7348/1/17 REV 1 van 24.3.2017.

¹⁵ COM(2018) 28 final van 16.1.2018.

Raad¹⁶, Verordening (EG) nr. 1224/2009 van de Raad¹⁷ en Verordening (EU) 2017/2403 van het Europees Parlement en de Raad¹⁸.

- (8) Besluit 9782/17 van de Raad¹⁹ voorziet niet in een herziening van het standpunt van de Unie in de jaarlijkse conferentie van de partijen vóór de jaarlijkse vergadering van 2022. De overgrote meerderheid van de besluiten van de Raad betreffende de standpunten van de Unie in de verschillende ROVB's waarbij zij partij is, moeten echter vóór de jaarlijkse vergaderingen van 2019 van die ROVB's worden herzien. Om te zorgen voor meer samenhang tussen de standpunten van de Unie in alle ROVB's en om de herzieningsprocedures te laten samenvallen, is het bijgevolg passend om de herziening van Besluit 9782/17 van de Raad naar voren te schuiven en dit besluit in te trekken en te vervangen door een nieuw besluit voor de periode 2019-2023.
- (9) In het licht van de steeds veranderende aard van de visbestanden in het verdragsgebied en de daaruit volgende noodzaak voor de Unie om in haar standpunt rekening te houden met nieuwe ontwikkelingen zoals nieuwe wetenschappelijke of andere informatie die voor of tijdens de jaarlijkse conferentie van de partijen wordt gepresenteerd, moeten voor de jaarlijkse nadere bepaling van het standpunt van de Unie voor de periode 2019-2023 procedures worden vastgesteld overeenkomstig het beginsel van loyale samenwerking tussen de instellingen van de Unie zoals dat in artikel 13, lid 2, van het Verdrag betreffende de Europese Unie (VEU) is neergelegd,

HEEFT HET VOLGENDE BESLUIT VASTGESTELD:

Artikel 1

Het standpunt dat namens de Unie moet worden ingenomen in de jaarlijkse conferentie van de partijen bij het Verdrag voor de Beringzee, is opgenomen in bijlage I.

Artikel 2

De jaarlijkse nadere bepaling van het standpunt dat de Unie in de jaarlijkse conferentie van de partijen bij het Verdrag voor de Beringzee moet innemen, verloopt overeenkomstig bijlage II.

¹⁶ Verordening (EG) nr. 1005/2008 van de Raad van 29 september 2008 houdende de totstandbrenging van een communautair systeem om illegale, ongemelde en ongereguleerde visserij te voorkomen, tegen te gaan en te beëindigen, tot wijziging van Verordeningen (EEG) nr. 2847/93, (EG) nr. 1936/2001 en (EG) nr. 601/2004 en tot intrekking van Verordeningen (EG) nr. 1093/94 en (EG) nr. 1447/1999 (PB L 286 van 29.10.2008, blz. 1).

¹⁷ Verordening (EG) nr. 1224/2009 van de Raad van 20 november 2009 tot vaststelling van een controleregeling van de Unie die de naleving van de regels van het gemeenschappelijk visserijbeleid moet garanderen, tot wijziging van Verordeningen (EG) nr. 847/96, (EG) nr. 2371/2002, (EG) nr. 811/2004, (EG) nr. 768/2005, (EG) nr. 2115/2005, (EG) nr. 2166/2005, (EG) nr. 388/2006, (EG) nr. 509/2007, (EG) nr. 676/2007, (EG) nr. 1098/2007, (EG) nr. 1300/2008, (EG) nr. 1342/2008 en tot intrekking van Verordeningen (EEG) nr. 2847/93, (EG) nr. 1627/94 en (EG) nr. 1966/2006 (PB L 343 van 22.12.2009, blz. 1).

¹⁸ Verordening (EU) 2017/2403 van het Europees Parlement en de Raad van 12 december 2017 inzake het duurzame beheer van externe vissersvloeden, en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 1006/2008 van de Raad (PB L 347 van 28.12.2017, blz. 81).

¹⁹ Besluit van de Raad van 30 mei 2017 tot vaststelling van namens de Europese Unie in te nemen standpunt in de jaarlijkse conferentie van de partijen bij het Verdrag voor de instandhouding en het beheer van de koolvisbestanden in het centrale gedeelte van de Beringzee, en tot intrekking van het besluit van de Raad van 10 juli 2012 tot vaststelling van het standpunt dat namens de Europese Unie moet worden ingenomen in het kader van het Verdrag voor de instandhouding en het beheer van de koolvisbestanden in het centrale gedeelte van de Beringzee.

Artikel 3

Het in bijlage I vervatte standpunt van de Unie wordt uiterlijk tegen de jaarlijkse conferentie van de partijen bij het Verdrag voor de Beringzee in 2024 door de Raad getoetst en, waar passend, op voorstel van de Commissie door de Raad herzien.

Artikel 4

Besluit 9782/17 van 30 mei 2017 wordt ingetrokken.

Artikel 5

1. Dit besluit is gericht tot de Republiek Polen.
2. In geval van toetreding van de Unie tot het Verdrag voor de Beringzee is dit besluit gericht tot de Europese Commissie, die in dat geval de Unie vertegenwoordigt op de jaarlijkse conferentie van de partijen bij het Verdrag voor de Beringzee.
3. Dit besluit treedt in werking op de datum waarop het wordt vastgesteld.

Gedaan te Brussel,

Voor de Raad
De voorzitter